

TIZENEGYEDIK KÖRLEVÉL 2003. MÁRCIUS
a Biodinamikus Közhasznú Egyesület tagjainak és barátainak

KEDVES BARÁTAIM!

Visszatekintve az elmúlt időszakra: a téli tanfolyamunk nagyon jól sikerült, 20 “végigülő” + 21 “jövő-menő” résztvevővel, s egy téli látogatással (és jóltartással) Gödöllőn, Kovács Erzsébetnél. Dr. Márai Géza, Mezei Mihály és Móricz Attila előadásait hallhattuk, s a Mezőgazdasági Kurzus 3. fejezetével foglalkoztunk. – Bár többhelyt meghirdettük, a mezőgazdasági szaktanároknak szóló tanfolyamra jelentkező nem volt, sajnos.

Az ISO minőségbiztosításra a preparátumok esetében nincsen mód, az EU higiéniai rendelkezése már kijött. Dornachban a saját Demeter joggal bíró országok vezetőinek megbeszélésén jelen voltam (bár nekünk még nincsen Demeter jogunk), ők mindent megpróbálnak azért, hogy az áprilisi hatálybalépés előtt kivételezést nyerjenek a biodinamikus preparátum készítés esetére. Ez a kivétel csak saját biodinamikus gazdaságban nevelt állat részeire vonatkozhat majd!

A Biokultúra Egyesület és a most alakult regionális, de önálló Biokultúra Egyesületek (pl. Középmagyarországi Biokultúra Egyesület) a közeljövőben szövetséget akar alakítani. Ebben a szövetségben a Biodinamikus Közhasznú Egyesület is alapító tag kíván lenni. Egy ilyen szövetség-jellegű ernyő-szervezetben a mi munkánk nem változna, de a kormányzat és az EU felé nagyobb eséllyel képviselhetnénk az ökológia általános céljait, érdekeit.

A dornachi mezőgazdasági napokon befejeztük az állat-témát, melyről mellékeljük a beszámolót.

Az új téma már lépten-nyomon eddig is felmerült: a megtermelt élelmiszerek értéke, ára és általában a pénz, mint az áruforgalom eszköze, mindnyájunkat – akár termeljük, fogyasztjuk vagy kereskedünk vele – érint.

IDŐPONTOK:

Biokultúra találkozón március 28-án én vezetem az ország ökológiai, mezőgazdasági oktatásáról vitatkozó szekciót. Örülnék, ha egyesületünk sok tagja képviselné a vitában a biodinamikus szempontokat. A találkozó Győrött lesz, a Biokultúra Egyesületben lehet érdeklődni a pontos adatok iránt annak, aki nem kap Hírlevelet. (Kedves tagjaink, elnézést kell kérjek Tőletek, de sajnos a fenti időpont előtt nem volt módom a körlevelet elkészíteni, így az esemény már csak utólagos információként jelenik meg Hírlevelünkben, ennek ellenére a közlést Klári néni eredeti kézírata alapján írtam meg. Bognár Éva)

Nyári találkozó: 2003. május 18-án vasárnap Budaháziék szeretettel hívnak és várnak minden tagot Domonyvölgybe biodinamikus kertjükbe.

Kérjük, aki szívesen látná és tudná fogadni egyesületünk tagjait kertjében, gazdaságában a nyár folyamán, jelentkezzen.

Nagy tél után jó tavaszt, szép Húsvétot kíván!

Budapest, 2003. március.

Mezei Ottóné
tiszteletbeli elnök

Az ez évi "Tagung" az állatokról szólt. Arról, hogyan jutottak bajba a házi- és vadállatok az ember miatt, és hogyan teremthetünk számukra egészséges jövőt.

A Tagung eleven volt. A bennünk és körülöttünk élő gondolatok ott a nagyteremben megmozgatták a lelkeket, talán a mozgékony állat-lelkek mozgattak meg minket e gondolatok közvetítésével.

A szervezés is igen jó volt: egy szellemi áramlat, mint gerinc húzódott végig a három napon a 6. Mihály-levél felolvasása és magyarázata által, vezetve az egész zenéhez hasonlítható tevékenységet, amely még M. Bindelli reggeli ritmikus-zenei "behangelésével" is erősödött. A levélben arról hallottunk, hogy hogyan is származik az egész természet az isteniből, s hogyan vált csupán "mű"-vé az utolsó nagy időszakban. Arról, hogy az ember az egyetlen a teremtésben, akiben az eredeti isteni szellemiség megőrződött. Ezt a reggeli áramlatot Manfred Klett szellemtudományi előadása foglalta össze: hogyan is történt, hogy háziállataink ma teljesen ránk vannak utalva azáltal, hogy az isteni teremtésben előre lettek küldve, hogy a teret számunkra előkészítsék, s mi alakítottunk belőlük, együttműködve a vadállatok csoportszellemével, úgy 6-8000 évvel ezelőtt háziállatot. Így háziállatainkban átalakult az ösztön, az értelem, sőt, még a szín és a forma is az emberhez való alkalmazkodás során. Aztán, levonva a konklúziót, az előadás egészen praktikus síkra tért át: mire van szükségük e háziállatoknak, elsősorban a tehénnek, a tartás és a tenyésztés során ahhoz, hogy jól fejlődhessenek.

A többi előadás áthidalta a szellemi és a hétköznapi között levő intervallumot.

Először egyes gazdaságokról hallottunk. Hogyan sikerült átszervezéssel, emberi odafordulással meggyógyítani egy állatállományt (Knut Ellenberg), hogyan gyógyultak meg gyermekek és súlyosan idegbeteg felnőttek a lovak segítségével, lovagoltatással (Werner Wecker). Hallottunk a Méh-ről (der Bien), a méhsalád összességét vezető lényről, mely mindig a kozmikus tojásforma kialakítására törekszik (Enrico Zagnoli). Ezután tágult a téma. Hogyan tesszük mi magunk beteggé vagy egészségessé állatainkat a "tartással", mely éppen úgy jelenti a mi belső, lelki tartásunkat, mint az állattartás módszereit (Jörg Spranger). Hogyan kell a rovarokkal és a madarakkal úgy bánni, hogy a levegőnket "köröskörül röpködjék"? Például azzal, hogy fenntartjuk a virággal teli természetes réteket – melyekből Németországban már oly sokat felszántottak – a nektárra rászoruló méhek és pillangók védelmében (Johannes Brackel).

Tekintetünket méginkább kitágította Tadeu Caldas, mikor – tapasztalatai alapján – az egész föld-organizmust ábrázolta. A légkört, mely minden délután sűrű felhőkbe burkolódik a trópusokon, de örökké tiszta kék az ég a szomszédos sivatagok felett, aztán a mi mérsékelt övi vidékünk jön a nyugati szelekkel, majd a tajga, a tundra övezete. Az ember megérti, hogy a gazdasági organizmusról alkotott képzetünk – istálló állatállomány, hozzátartozó takarmánytermő táblák stb., – ami tulajdonképpen minden előadó előtt ideálként lebegett, ha nem is mondta ezt ki szóval, hogy ez a kép bizony nem alkalmazható mindenhol. Beszél Caldas a végtelen sztyeppekről, ahol maguk a nyájak, a gulyák "gazdálkodnak" a tájban, ahol minden tönkremegy, ha az európai mintát kényszerítik rá az ott dolgozóakra (Mongólia). Mintegy alulról, a megművelt tájból nézve alakult ki ezzel az előadással a Tagung középpontja: a Föld légtere és a lélekkel megáldott állatok, a pásztorok gondos vezetése alatt.

Hogyan lehet azt a már majdnem elveszett képességet újra megszerezni, melynek alapján az állatokat nem tekintjük árunak, nem nézzük "haszon"-állatnak, hanem "házi"-állatnak és társunknak a teremtésben? Tudatos észlelésre van ehhez szükség, az észleletek gondolati feldolgozására. Nem egyszerűen állatságosan kell bánni az állatokkal, a tartásban még emberi többletre is szükség van.

Hogy ezt tanulhassuk, ahhoz 19 gyakorlócsoporthoz állt rendelkezésünkre, választhattunk témát; s a gondolatok megbeszélésére hasonlóképpen 22 szakcsoporthoz. A Goetheanum valóban megtelt velünk. Úgy lélegzett, mint egy élőlény. Reggel összegyűltünk az előadásra, aztán szétszéledtünk a parkba, a közeli gazdaságokba, egészen Baselig (a múzeumba), majd újra összejöttünk a megterített asztalokhoz, vagy a nagy hallba, a kávéhoz. Micsoda zengés tölti be ezt a Wandelhallét (a csarnokot a büfénél), mikor ennyi ember beszél a maga nyelvén, ilyen nagy érdeklődéssel! Délután újra együtt a nagyteremben, majd megint széjjel, s este megnyílik előttünk a színpad. Az újra rendezett Faustból is láttunk egy műhely-bemutatót, s csodálhattuk, ahogyan a régiesség és az új ötletek a rendezésben összeépülnek.